

ת"פ (ירושלים) 58551-09-22 - מדינת ישראל נ' משה ישראל

ת"פ (ירושלים) 58551-09-22 - מדינת ישראל ע"י נ' משה ישראל ע"י שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 58551-09-22

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד שחר שינקמן

נגד

משה ישראל ע"י

ב"כ עו"ד עופר ארליך

בית משפט השלום בירושלים

[06.01.2025]

כבוד השופטת סיגל אלבו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, בפריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, עבירה לפי סעיף

407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

כתב האישום

2. על-פי עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם בהתאם להכרעת הדין, במועדים הרלבנטיים היתה הגב' הילה

מיקולשיק (להלן: "המתלוננת") וטרינרית של מועצה אזורית קריית ארבע. ביום 28.6.22 הוחרם כלבו של הנאשם

לאחר שהיה קשור בשטח, ומבדיקת המתלוננת הוחזק ללא רישיון וללא אישורים מתאימים. הכלב הועבר לכלביה של

המועצה המקומית קריית ארבע. הנאשם התקשר למתלוננת ואמר לה שגנבה את כלבו, כי הכלב לא הוחזק בתחומי

השטח של המועצה המקומית קריית ארבע, וכי הכלב נלקח ללא רשות. ביום 28.6.22 בשעה אינה ידועה במדויק,

התפרץ הנאשם לכלביה באופן ששלח אדם מטעמו, שזהותו אינה ידועה, וזה ריתך ושבר את מנעולי הכלובים, נטל

מהכלוב את כלבו של הנאשם ויצא מהכלבייה. הנאשם הורשע על כך שבמעשיו אלה התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם

אחר לבניין שאינו בית מגורים וביצע גניבה.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

3. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגש רישומו הפלילי של הנאשם (ת/8).

4. ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו שהם פגיעה בשלטון החוק, בקניין, בשמירה על הרכוש ובתחושת הביטחון, ציין כי מדובר בעבירה מתוכננת, שכן הנאשם שלח אחר לבצע את העבירה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעבירות התפרצות במסגרתה הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל, וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, תוך שביקש להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר לצד קנס וענישה הצופה פני עתיד.
5. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לצד קנס. נטען כי מדובר בתיק חריג בנסיבותיו, ולא קיימת מדיניות ענישה נהגת בנסיבותיו המיוחדות של האירוע. עוד נטען, כי החלק היחסי של הנאשם הוא קטן, שכן לא ביצע את המעשה הפיזי של העבירה ואין וראיה כי הנחה את הפורץ מה לבצע. נטען כי מדובר בכלבו של הנאשם שנלקח ממנו שלא בנוכחותו, כי הנזק שנגרם הוא מינימאלי, שכן לא נגרם נזק לאדם או לכלבים אחרים. עוד עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם המתגורר לבדו בקרית ארבע, כאשר הכלב היה עבורו יותר מסתם כלב, והנאשם היה במצוקה סביב הנושא. כיום הנאשם עובד כשכיר וחי חיים נורמטיביים, ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים מאז האירוע. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי דווקא הוא מעיד על נסיבותיו המורכבות של הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לפיה מתחם הענישה בעבירות של התפרצות וגניבה ברף הנמוך נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל. נטען כי לאור הנסיבות המיוחדות של הנאשם ושל האירוע יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהטיל עליו מאסר על תנאי לצד קנס.
6. הנאשם בדבריו אמר כי אין לו מה להוסיף, וכי בסופו של יום הכלב מת בעקבות הטיפול בוואטרינריה. דיון והכרעה
קביעת מתחם העונש ההולם
7. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
8. הערך החברתי המוגן שנפגע הוא הגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי תקין והגנה על הקניין ותחושת הביטחון של הציבור.
9. לעניין מידת הפגיעה בערך המוגן, הרי שזו ממוקמת ברף חומרה שאינו גבוה. אמנם הנאשם בחר לפעול בדרך לא חוקית לשחרור הכלב, ועשה דין לעצמו, אך יחד עם זאת לא נגרם נזק לאדם או לכלבים אחרים בכלביה, וכל שנגרם הוא נזק למנעול הכלוב.
10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שככלל בעבירות של פריצה לבניין וגניבת רכוש מוטלים עונשי מאסר הנעים בין חודשים בודדים לעונשי מאסר ממושכים והכל בהתאם לטיב המעשה ולרכוש שנגנב. עם זאת, במקרים בהם היה מדובר בעבירות של התפרצות וגניבה ברף נמוך נקבע כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל.

להלן, אסקור מספר פסקי דין:

רע"פ 1917/18 אבו סבית נ' מדינת ישראל (8.3.2018): הנאשם הורשע בעבירות של סיוע לפריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, החזקת מכשירי פריצה, היזק לרכוש במזיד וקשירת קשר לביצוע פשע. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות הערעור בנוגע לעונש.

רע"פ 117/16 מעווד נ' מדינת ישראל (11.1.2016): נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של קשירת קשר, התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה בצוותא, היזק לרכוש והחזקת מכשירי פריצה. הנאשם קשר קשר עם שניים נוספים, פרץ עם האחרים לבית מרקחת באמצעות פטיש, לום, כפפות וכובעי גרב, פגעו במנעול דלת הכניסה ושברו קיר במקום. משפגעו במעשיהם בזרם החשמל, הובילו לאבדן תרופות בשווי של עשרות אלפי ₪ ונזק למבנה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, והורה על הפעלת התנאי באופן חלקי בחופף. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5519/10 דניס וינוקור נ' מדינת ישראל (14.9.10): הנאשם הורשע בהתפרצות לבניין שאינו דירה, גניבה וניסיון גניבה. הנאשם התפרץ למתנ"ס עם אחרים וגנב מסכי פלזמה ופריטים נוספים וכן פרץ לבית ספר אך עם הישמע האזעקה, נמלט. נגזרו עליו 100 ימי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו של הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

עפ"ג 54218-01-14 נריה עמיהוד נ' מדינת ישראל (11.3.14): הנאשם הורשע בעבירת התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר יסודי בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. בבית משפט שלום נקבע מתחם הענישה שבין 6 ובין 30 חודשי מאסר ועל הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעברו הפלילי הנקי.

עפ"ג 4893-07-17 דהן נ' מדינת ישראל (20.7.17): המערער הורשע בעבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה והיזק לרכוש. בהתאם לעובדות כתב האישום הנאשם והאחר נכנסו לבית עסק באמצעות הזזת חלון וגרמו לנזקים בתוך בית העסק, אך לא ביצעו גניבה בפועל. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמיד את העונש על 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

עפ"ג 14022-09-19 לוי נ' מדינת ישראל (16.2.20): הנאשם הורשע בביצוע 4 עבירות של התפרצות לחנות וגניבה ממנה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-14 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

עפ"ג 34058-02-14 אלקיים נ' מדינת ישראל (1.7.14): הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות למקום שאינו מקום מגורים וגניבה ממנו. בהתאם לעובדות כתב האישום הנאשם התפרץ יחד עם אחר לחדר מזוודות במלון וגנב ממנו מחשב נייד. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 15 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלוות. ערעורו של מערער על חומרת העונש נדחה.

ת"פ 14011-05-24 מדינת ישראל נ' יוסף לוי (9.10.2024): הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, החזקת מכשירי פריצה וגניבה, זאת לאחר שהתפרץ למסעדה ועקר את הכספת שהיתה במחסן. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר וכן הפעיל את המאסר על תנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסה"כ נגזרו על הנאשם 19 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ת"פ 1942-05-21 מדינת ישראל נ' עראר (4.3.2024): הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לאחר שהתפרץ יחד עם אחרים למסגרייה ונגרייה וגנב רכוש רב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 14760-05-14 מדינת ישראל נ' אדרי (28.5.2015): הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות בעבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה וכן היזק בזדון, לאחר שהתפרץ למינימרקט וגנב מוצרי טבק, בקבוקי אלכוהול ופאוץ' ובתוכו המחאות וכסף מזומן. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. יצוין, כי לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש.

ת"פ 43468-07-20 מדינת ישראל נ' פרעוני (19.12.2022): הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. באותן נסיבות התפרץ הנאשם למחסן השייך לבית עסק וגנב קרטונים המכילים קופסאות פלסטיק, כפיות פלסטיק וגלילי ניילון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם מאסר על תנאי ושל"צ.

ת"פ 13341-11-18 מדינת ישראל נ' וואסי (27.11.2019): הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה והיזק לרכוש במזיד, לאחר שיחד עם אחר התפרץ למשרד ההנהלה בדיוור מוגן ונטל 25 ₪ במזומן וכן שקית עם קבלות, בסוברו כי מדובר בשיקים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 34337-12-15 מדינת ישראל נ' גואדה (28.5.2018): הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא ובעבירה של פריצה בניין שאינו דירה בצוותא חדא, לאחר שיחד עם אחרים פרץ לרכב וכן פרץ לבית ספר ונטל חרמש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל.

11. אציין, כי נסיבות העניין שבפנינו שונות באופן מהותי מפסקי הדין שנסקרו לעיל, שכן במקרה זה מטרת הפריצה והגניבה היתה להשיב לידי הנאשם את כלבו שהוחרם על ידי המועצה, ולא לגנוב רכוש במטרה להפיק רווח כלכלי. לפיכך, אני סבורה שיש בפסקי דין הנ"ל לשקף את מדיניות הענישה הראויה במקרה זה.
12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:
א. התכנון שקדם לביצוע העבירה; מדובר בעבירה שקדם לה תכנון, שכן הנאשם שלח אחר להחזיר לו את כלבו שהוחרם.
ב. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; אף כי הנאשם לא נטל חלק במעשה הפיזי של ההתפרצות והגניבה, הרי שחלקו היה משמעותי, שכן הוא זה ששלח את האחר להשיב לו את כלבו בידועו כ הכלב מוחזק בכלביה סגורה.
ג. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; לצורך ההתפרצות שבר האחר את מנעולי הכלובים בכלביה.
ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; החרמת הכלב היא שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה.
13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבורה שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר, וזאת לצד ענישה נלווית.
14. במקרה זה לא שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.
גזירת העונש המתאים לנאשם
15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.
בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:
א. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; העבירה נעברה לפני כשנתיים וחצי ומאז לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים
ב. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו; לנאשם אין עבר פלילי בעבירות רכוש. ביום 5.3.20 נקבע אשמתו (ללא הרשעה) של הנאשם בעבירת איומים, ובשנת 2015 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בעבירות תקיפה, איומים, חבלה במזיד והפרעה לשוטר, ונמצא כי אינו כשיר לעמוד לדין.
16. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ולגזור על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לצד התחייבות וקנס בסכום משמעותי.
סוף דבר
17. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:
א. מאסר בן 5 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.
ב. קנס בסך 7,000 ₪ או 28 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-14 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 15.2.25 ויתר התשלומים ישולמו בכל 15 בחודש בחודשים העוקבים. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת תשלום הקנס לפירעון מיידי.
ג. התחייבות בסך 3,500 ₪ למשך שנתיים שלא יעבור את העבירה שבה הורשע.
על הנאשם לשלם את חוב הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות.
את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות באחת מן דרכים הבאות:
א. בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****.
ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.